



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 555/2012-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. novembra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. R. K., B., zastúpeného advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci namietaného porušenia bližšie neoznačeného základného práva postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom sp. zn. 21 Cb 3326/1992 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. R. K. **o d m i e t a** pre nedostatok zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. septembra 2012 doručená sťažnosť Ing. R. K. (ďalej len „sťažovateľ“) podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorou sa domáha vydania tohto nálezu:

„1. ÚS SR vyslovuje, že sťažovateľovi Ing. R. K. bol vo veci KS Bratislava č. k. 21Cb 3326/1992 odopretý výkon práva na spravodlivé súdne konanie, zaručené mu medzinárodnou zmluvou.

2. ÚS SR priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie vo výške 8.000 EUR, ktoré mu je KS Bratislava povinný zaplatiť do jeho rúk v lehote 60 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

3. *ÚS SR priznáva navrhovateľovi trovy právneho zastúpenia(...).*“

Sťažnosť je doslovne odôvodnená takto:

„Podľa čl. 127 Ústavy SR podávam v zastúpení môjho klienta sťažnosť vyplývajúcu z medzinárodnej zmluvy pre porušenie základného práva (sťažovateľa) vo veci Krajského súdu Bratislava č. k. 21Cb 3326/1992, v ktorej súd zvolil ešte v r. 1999 prerušenie konania, trvajúce 13 rokov, a tým odoprel výkon práva účastníka konania priznaného medzinárodnou zmluvou. Vec nebola meritórne skončená ani 20 rokov od podania žaloby a je zrejmé, že žalovaná pohľadávka viac ako 200.000 korún (t. j. viac ako 6.636 €) s prísl. bude napokon nedobytná len preto, že prísl. súd včas vo veci v období od roku 1992 do roku 1999 nerozhodol.

Po celý tento čas je môj klient v právnej neistote, navrhujem preto priznať mu primerané finančné zadosťučinenie vo výške 8.000 EUR a trovy tohto konania.“

K sťažnosti je okrem splnomocnenia pre advokátku pripojené vyjadrenie sudkyne Krajského súdu v Bratislave z 30. marca 2011, z ktorého vyplýva, že konanie vedené pod sp. zn. 21 Cb 3326/1992 bolo prerušené v dôsledku konkurzu na majetok žalovaného podľa § 14 ods. 1 písm. d) zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, ktorý v čase vyjadrenia ešte nebol ukončený.

2. Podľa § 25 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) môže ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietnuť taký návrh, ktorý nespĺňa zákonom ustanovené náležitosti.

2.1 Náležitosti sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy sú upravené v § 20 ods. 2 a § 50 ods. 1 zákona o ústavnom súde. Podľa citovaných ustanovení musí sťažnosť okrem iného obsahovať, akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha, odôvodnenie návrhu, ako aj označenie, ktoré základné práva alebo slobody sa podľa tvrdenia sťažovateľa porušili, pričom je potrebné ich konkretizovať nielen skutkovo, ale aj právne označením článkov

ústavy alebo inej medzinárodnej zmluvy (II. ÚS 117/05, č. 81/2005 Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky). Takéto vymedzenie je nevyhnutné preto, že návrhom obsiahnutým v sťažnosti je ústavný súd viazaný (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Ak sa požaduje primerané finančné zadosťučinenie, musia sa uviesť dôvody, z akých sa požaduje (§ 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Podaná sťažnosť neobsahuje označenie základného práva alebo slobody, ktoré mali byť podľa tvrdenia sťažovateľa porušené, vymedzením príslušných článkov ústavy alebo medzinárodnej zmluvy. Všeobecný odkaz na „*právo na spravodlivé súdne konanie zaručené medzinárodnou zmluvou*“ nepostačuje, keďže z neho nie je zrejmé ani len to, o akú medzinárodnú zmluvu má ísť a či táto medzinárodná zmluva vôbec spĺňa predpoklady ustanovené v čl. 127 ods. 1 ústavy, teda že bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom. Rovnako sťažnosť neobsahuje žiadne odôvodnenie toho, prečo má byť postup (resp. nečinnosť) súdu v konaní, ktoré je (ako vyplýva z vyjadrenia sudkyne pripojeného k sťažnosti, ktorého pravdivosť sťažovateľ nijako nespochybňuje) *ex lege* prerušené, porušením práva na spravodlivé súdne konanie. Taktiež návrh na priznanie finančného zadosťučinenia je odôvodnený len všeobecným poukazom na stav právnej neistoty sťažovateľa bez toho, aby sťažovateľ odôvodnil, prečo sa domáha zadosťučinenia práve v požadovanej výške (presahujúcej hodnotu istiny v konaní pred všeobecným súdom).

2.2 Sťažovateľ je zastúpený advokátom, ktorý je podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Ústavný súd už v minulosti vyslovil, že „tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom“ (už citované rozhodnutie č. 81/2005 Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky). Ústavný súd

preto upustil od výzvy na odstránenie nedostatkov sťažnosti, ktorá takmer žiadne náležitosti neobsahovala, pretože by to prakticky znamenalo poučovať sťažovateľa, zastúpeného advokátkou, o celom obsahu ustanovení § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde.

3. Nad rámec uvedeného ústavný súd považuje za potrebné uviesť, že zo sťažnosti nie je zrejmé, či sťažovateľ okrem žiadosti adresovanej zákonnej sudkyni využil dostupné právne prostriedky na ochranu základných práv (napríklad sťažnosť predsedovi § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), čo je v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde predpokladom prípustnosti sťažnosti.

4. Z uvedených dôvodov senát ústavného súdu na neverejnom zasadnutí pri predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde) sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí bez toho, aby sťažovateľa vyzval na odstránenie jej nedostatkov. Odmietnutím je sťažnosť vybavená v celom rozsahu vrátane návrhu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. novembra 2012